

*Jubileumboek
25 jaar S.V. Leudal
1976 - 2001*

VOORWOORD

Voor u ligt het jubileumboekje van onze schaakvereniging. Het 25-jarig jubileum. Komt dat boekje dan niet wat laat? Want het is immers al 2002 en onze schaakvereniging is opgericht op 31 augustus 1976. Dat is dus al ruim 26 jaren geleden. We zijn te laat ja, inderdaad. Maar vanwege allerlei persoonlijke omstandigheden van een aantal vrijwilligers die dit boekje samen hebben gesteld is het niet op het juiste moment gereed kunnen komen. Er is zelfs even sprake geweest om het 25-jarig bestaansfeest van S.V. Leudal helemaal zonder jubileumboekje te laten plaatsvinden. Maar uiteindelijk is het boekje er toch gekomen. Onder het motto: "Beter laat dan nooit". En het resultaat ziet u nu voor u.

Het geeft eens te meer aan hoe zeer een vereniging als S.V. Leudal afhankelijk is van de vrijwillige inzet van een aantal personen die bereid zijn tijd en energie te steken in activiteiten ten behoeve van onze schaakclub. En we mogen ons gelukkig prijzen dat binnen onze vereniging er nog zoveel van die mensen zijn. We hoeven niet veel verder te kijken om te zien hoe het soms ook kan lopen. Bij die verenigingen waarbij de vrijwilligers na jaren stoppen maar geen opvolgers weten. U kent ongetwijfeld hiervan voorbeelden uit uw eigen directe omgeving. Vrijwilligers zijn de kracht van elke vereniging maar tegelijkertijd ook de grootste zwakte. Immers, als het vrijwilligersfront het laat afweten dan komen letterlijk alle activiteiten en daarmee ook het voortbestaan van de gehele club in groot gevaar.

De afgelopen 25 jaar heeft S.V. Leudal bewezen over een zeer grote en sterke groep vrijwilligers te beschikken. Dat heeft in de beginjaren de club in korte tijd heel groot gemaakt. En in de jaren erna heeft dat er voor gezorgd dat S.V. Leudal groot en sterk is gebleven. Daar mogen we trots op zijn. Want dat is onze kracht. Maar laat het ook de komende 25 jaar onze kracht blijven. Een verantwoordelijkheid die we samen moeten nemen. Want we hebben iets moois in stand te houden en te koesteren. En zelfs verder uit te breiden. Want het gevaar loert ook bij ons.

Samen kunnen wij er voor zorgen dat we ook de komende 25 jaar een club hebben waar het fijn toeven is, waarbij de schaaksport in haar volle glorie tot uiting komt. En de naam SVL naast het gebruikelijke Schaak Vereniging Leudal ook kan betekenen. Schaken Voor de Lol, Samen Veel Leut, Straks Veel Leden, of misschien zelfs (laten we het op zijn minst toch zeker hopen) een Schitterend Verenigings Leven.

Moge het u goed gaan.

Uw voorzitter Hans Kivits

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	2
INHOUDSOPGAVE	3
EEN JUBILEUMBOEK	4
S.V. LEUDAL EEN NAAM IN LIMBURG	5
HISTORIE	7
BESTUURSOVERZICHT	11
JOS JEUKENDRUP, EEN DER GRONDLEGGERS	15
ONTWIKKELING LEDENTAL	18
PETER METSEMAKERS, ALTIJD TOT HET UITERSTE	19
CONTRIBUTIE ONTWIKKELING	21
CEES HILHORST, EEN ECHTE SCHAAKLERAAR	23

EEN JUBILEUMBOEK

In dit jubileumboekje ter ere van het 25 jarig bestaan van schaakvereniging Leudal treft u vooral veel gegevens aan over het verleden. Logisch want bij een jubileum blik je altijd terug. Hoe het was in de beginjaren. Hoe het allemaal begon. Wat de aanleiding was tot oprichting van de vereniging. Welke hoogtepunten er gevierd zijn in de voorbije jaren. De meest indrukwekkendste gebeurtenissen die de meeste zich nog heel goed weten te herinneren. Vaak waren dit heuglijke feiten, maar soms ook hele vervelende. De verschillende activiteiten die binnen de club plaats gevonden hebben en plaatsvinden.

Geprobeerd is een zo gevarieerd mogelijk aanbod van onderwerpen aan te bieden. Naast het gebruikelijke voorwoord van de voorzitter komt ook onze ere-voorzitter Theo Daamen aan het woord. Daarnaast zijn een drietal personen geïnterviewd te weten Jos Jeukendrup, Peter Metsemakers en Cees Hilhorst. Zij hebben elk op hun eigen manier hun steentje bijgedragen tot het mede vormgeven van de vereniging. Ook treft u een overzicht aan van de ontwikkeling van de ledenaantallen de afgelopen 25 jaren. Een kleine terugblik betreffende de bestuursleden. Een contributieoverzicht van de voorbije 25 jaar. Kortom op allerlei terreinen is getracht iets te laten zien van wat binnen de schaakvereniging leeft.

De totstandkoming van dit boekje is mede mogelijk gemaakt door Makelaardij Hermans te Heythuysen. Dankzij deze sponsor was het mogelijk dit boekje extra aankleding en uitstraling te geven.

Ontspan u en lees de mooie verhalen. Laat u meenemen naar die momenten, personen en plaatsen die een bijzondere plaats innemen in de historie van Schaak vereniging Leudal.

Veel leesplezier, maar vooral..... geniet.

S.V. LEUDAL EEN NAAM IN LIMBURG

Het was een dun boekje dat de Limburgse Schaakbond aan het begin van de competitie 1976-1977 uitgaf. In slechts 20 pagina's werd na een informerend voorwoord gesproken over bestuur, agenda en adressenlijst van de deelnemende verenigingen. Eigenlijk had men maar 16 bladzijdes nodig, want de rest werd gevuld met scoreformulier, aantekeningen en summiere advertenties. En toch is het voor onze schaakvereniging een uniek exemplaar. Immers voor de eerste keer verschijnt de naam Schaakvereniging "Leudal" Haelen – opgericht 31 augustus 1976 – bij de Li.S.B., ingeschreven als 23e vereniging. Met één team zal zij gaan deelnemen in de 2e klasse B. SVL...op dat moment nog een totaal onbekende naam bij de overige 42 teams die deelnemen in overgangs-, 1e en 2e klasse.

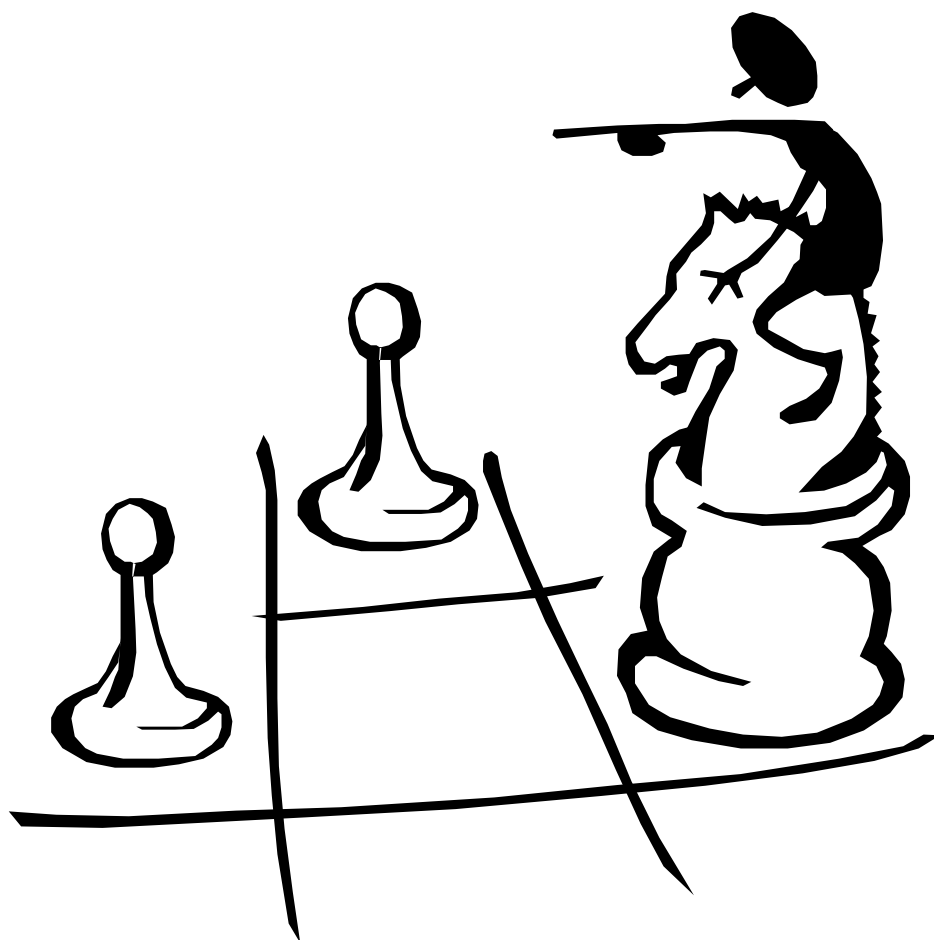
Vreemd waartoe een bepaalde interesse van een tweetal onderwijzers kan leiden. Schaken ná schooltijd aan de Haelense lagere school St. Franciscus. Kinderen die een partijtje willen spelen, die deelnemen aan een onderlinge competitie, die instructie krijgen om op een hoger spelpeil te komen. Deelnemen aan de Limburgse Kampioenschappen voor Lagere Scholen. Kampioen van Limburg! Het werkt aanstekelijk op ouders en andere volwassenen. Deelnemen aan de Nederlandse Kampioenschappen. Kampioen van Nederland! Het is 1976. Wat een enthousiasme. Schaken is "in". Wat te doen met zoveel jeugdig talent? Zal men wel of toch maar niet een vereniging starten? Uiteindelijk wordt de knoop doorgehakt. Midden-Limburg is een schaakvereniging rijker. In Haelen is echter geen lokaal te vinden om al die schakers onder te brengen. Zodoende komt men terecht in Buggenum in het gebouw dat bekend staat als het Gemeenschapshuis, gelegen aan Berikstraat 11. Het gebouw dat later de naam "De Roffert" krijgt. Het clublokaal van Schaakvereniging Leudal, inmiddels al 25 jaar lang.

De jongste telg van de Li.S.B. groeide al snel uit tot een vereniging van ruim honderd leden, bestaande uit een mix van volwassenen en jeugd, die bekend werd – en berucht in de positieve zin des woords – van Noord- tot Zuid-Limburg. Een vereniging die vooral wat de jeugd betreft heel wat kampioenen voortbracht en kampioenschappen behaalde. Een vereniging waar men op Li.S.B.-vergaderingen terdege rekening mee diende te houden, immers 10 à 11 stemmen is niet mis. Een vereniging die naam maakte in de Limburgse schaakwereld.

Nu zijn we 25 jaar verder. En nog steeds wordt er op zondagmorgen en dinsdagavond door jeugd en volwassenen van SV Leudal geschaakt. Het ledenaantal is ten opzichte van die beginjaren constant gebleven en het enthousiasme is nog even groot. Ondanks de "schaakcomputer" en "schaken via internet" vinden velen nog steeds de weg naar onze clublokalen. Een knappe prestatie om dat in dit computertijdperk vol te houden. Een nieuw seizoen heeft zich aangekondigd. Velen van ons hebben inmiddels alweer de stukken afgestoft en deze hun rechtmatige plaats op het schaakbord teruggeven. De avonden worden weer langer en dus moet onze schaakhartstocht weer bevredigd worden. Schaken is vooruit denken, gericht op de volgende zet. Gericht op de toekomst en hopen op een mooi resultaat.

Moge SV Leudal een mooie toekomst tegemoet gaan.

Ere voorzitter Theo Daamen

HISTORIE

Schaakvereniging Leudal bestaat 25 jaar. Dit zilveren jubileum is op zaterdag 1 september 2001 gevierd met een speurtocht voor de jeugd en een feestavond in clubhuis De Roffert in Buggenum. Vijf personen werden gehuldigd in verband met hun 25-jarig lidmaatschap: Léon van Duren, Giel Korsten, Peter Hendriks, Jan Roumen en Theo Daamen, allen afkomstig uit Haelen. Ze ontvingen een bloemetje en werden verrast met een dasspeld met daarin op kunstzinnige wijze verweven de letters SVL (van SV Leudal).

Overigens hebben vier van de vijf jubilarissen tevens veel verdiensten voor hun vereniging gehad als bestuurslid. Korsten, Hendriks en Roumen zijn bestuurslid geweest, terwijl Daamen nog steeds bestuurslid is en dat nota bene al vanaf de oprichting. In die 25 jaar lange bestuursperiode heeft hij ongeveer zeventien jaar de kar getrokken als voorzitter. Hij kreeg die bewuste zaterdagavond de eervolle benoeming van erevoorzitter. Dit is voor hem een tweede belangrijke blijk van waardering, want eerder ontving Daamen ook al een koninklijke onderscheiding.

De geschiedenis van schaakvereniging Leudal voert terug naar de Franciscusschool in Haelen. Onderwijzer en schaakliefhebber Jos Jeukendrup wilde het schaken invoeren op zijn school. Hij gaf de leerlingen de gelegenheid om na schooltijd te leren schaken. Het was ook Jos Jeukendrup van wie Theo Daamen het schaken leerde, maar dan in een andere omstandigheid. Als collega hielp ik hem een keer met een verbouwing bij hem thuis. Daar is het voor mij begonnen. Hij heeft me toen tussen de bedrijven door leren schaken."

Van schaken in verenigingsverband was toen nog geen sprake. Het schaken speelde zich alleen nog in schoolverband af. De Haelense school ging meedoen aan schoolschaakwedstrijden en kampioenschappen in Limburg. Niet zonder succes. Na de Limburgse titel werd in 1976 zelfs het kampioenschap van Nederland voor 'lagere' (zoals ze in die tijd nog heetten) scholen veroverd. Daamen: "Toen zaten we eigenlijk met het probleem dat we veel sterke jeugdspelers hadden, maar nog geen vereniging, dus vroegen we ons af. 'wat te doen'?"

Theo Daamen herinnert zich dat wijlen Fons Peeters op een gegeven moment zei dat hij bereid was bestuurslid te worden en dat die Jeukendrup overhaalde om voorzitter te worden, terwijl Theo Daamen zich liet strikken als secretaris. Er werden nog twee personen bij gezocht - en gevonden: Giel Korsten als penningmeester en Jac Willems als wedstrijdleader.

Dit vijftal vormde het eerste bestuur van de vereniging, die officieel werd opgericht op 31 augustus 1976. Theo Daamen herinnert zich de eerste bijeenkomst nog goed: Het was een dinsdag. Er waren al meteen een stuk of dertig mensen die zich als lid aanmeldden. Geld was er nog niet. Schaakstukken en borden ook niet." Ornaat die wel op de school aanwezig waren, reed Theo Daamen voor het begin van elke clubavond even naar school, laadde zijn wagen vol met stukken en borden en zette de zaak gereed voor de clubspelers. Na ongeveer een jaar kreeg Leudal eigen materiaal.

In 1978 gingen vier leden, Jos Jeukendrup, Theo Daamen, Cees Hilhorst en Luud Heijmans, een cursus schaakleraar volgen bij de bekende instructeur Harrie Engel. Ze slaagden alle vier. Dat was belangrijk voor de vereniging, die vanaf dat moment over het kader beschikte om instructie te gaan verzorgen. Het gaf ook meteen het ledenaantal een verdere duw in de goede richting. SV Leudal stootte door naar een aantal van tachtig leden en dat steeg in de jaren tachtig naar grote hoogten. Op het hoogste punt stond Leudal op 160 leden (!), een voor Limburgse begrippen onwaarschijnlijk hoog aantal. Overigens is SV Leudal nu anno 2002 met bijna honderd leden nog steeds de grootste vereniging van Limburg. De verdeling is: 65 jeugdleden, 35 volwassenen. Ze komen onder meer uit Helden, Maasbree, Roermond en alle plaatsen in het Leudal-gebied.

SV Leudal is nooit een sterke vereniging geweest met grote successen, maar heeft zich meer in de breedte geprofileerd met de jeugd. Jeugdspelers die uitgegroeid zijn tot bekende schakers in Limburg, zijn bijvoorbeeld Frank Wuts, Hélène Wuts, Anton Peeters en Ivan Utama. Zoals zo veel Limburgse verenigingen was het voor Leudal onmogelijk om talentvolle jonge spelers in de eigen gelederen te houden. Theo Daamen: 'Veel jongeren die afstuderen, gaan naar universiteiten en zijn dan verloren voor het schaken in de regio.'

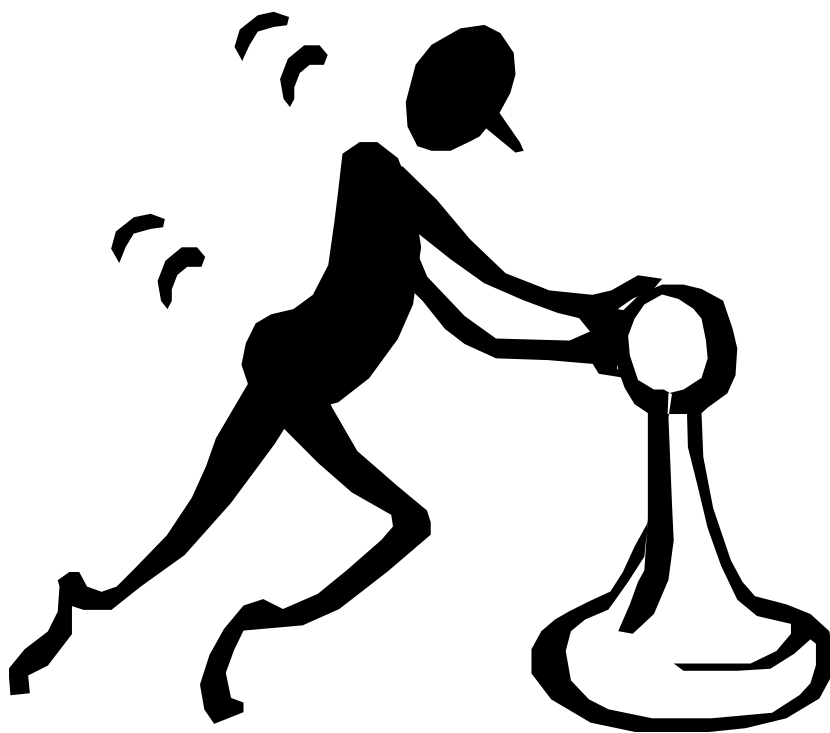
Hoe is Leudal er in geslaagd zoveel leden aan zich te binden? Theo Daamen: "Bij de volwassenen is er een harde kern waar slechts weinig spelers van af vallen. Bij de jeugd kunnen we het goed volhouden door de enorme activiteit van de huidige jeugdinstructeurs. We geven les met elf instructeurs, onder wie veel jongeren. We hebben dus een goed kader en maken bovendien enorme propaganda in de bladen in de regio. Ook maken we voor elk seizoen reclame op de scholen en melden we dat er weer een nieuwe schaakcursus van start gaat." De kinderen hoeven niet direct lid te worden. Ze kunnen pakweg vijf weken meedoen en hoeven pas dan te beslissen of ze al dan niet lid willen worden.

Alle leden worden aangemeld bij de schaakbond. Daamen: "Dat vinden we een goede zaak, want met des te meer leden je bent, des te meer schouders de bond dan dragen. De kosten worden dan door meer mensen gedragen." Behalve dat SV Leudal veel instructeurs heeft, is er een groot bestuur van zeven personen onder leiding van voorzitter Hans Kivits, die door Daamen wordt geprezen als een "fantastische voorzitter". Daamen: "We hebben voldoende mensen die zich willen inzetten voor de vereniging en dat is heel belangrijk."

De 56-jarige Theo Daamen weet als schaakliefhebber en als leerkracht als geen ander dat het schaken veel goede eigenschappen in zich heeft. 'De scholen weten ook dat schaken een sport is waarbij men denkprocessen op gang brengt. Het is een denken, dat eigenlijk een stimulans is om inzicht te verwerven in bepaalde strategieën, in combinaties. Bovendien: als je verliest is het je eigen fout. Je leert incasseren. Je leert verliezen. Het enige dat bij schaken ontbreekt is het communiceren, alhoewel spelers in feite toch communiceren maar dan op een andere manier en er natuurlijk wel degelijk sociaal contact is", zegt de Haelenaar, die enthousiast vervolgt: "Kinderen kunnen in z'n algemeenheid niet lang stil zijn. Schaken stimuleert hen daar enorm in. Want als jij tijdens de partij met andere dingen bezig bent gaat het mis en dus moet je je wel concentreren en stilzitten. Wie lang met schaken bezig kan zijn, kan dat op school in de gewone lessen ook. Trouwens, weet je wat ook zo mooi is aan schaken? Dat je het kunt doen met vader, moeder of opa. In misschien wel geen enkele andere sport is het mogelijk dat mensen met zo'n groot leeftijdsverschil het samen kunnen doen."

Theo Daamen vindt het wel jammer dat veel mensen een drempel hebben om naar een schaakvereniging te gaan. Dat zijn mensen die wel kunnen schaken, maar die er - onterecht - van uit gaan dat ze niet goed genoeg zijn voor een vereniging. Ze denken dat in een club mensen zitten met dusdanige kwaliteiten dat ze als nieuweling klappen krijgen. Jammer, want ook voor lage niveaus is het leuk en ook op lager niveau zijn er genoeg mensen om tegen elkaar te schaken.

Theo Daamen is nog altijd even enthousiast als 25 jaar geleden. 'Als leerkracht op school en als schaakleraar vind ik het leuk om kinderen te boeien. Het mooiste vind ik, dat als de ouders de, kinderen op het eind van de schaakles komen afhalen, ze zeggen: 'ik ga nog niet naar huis'. De jeugd krijgt schaakles op zondag van 10.00 - 11.00 uur (aansluitend partijen spelen) in Trefcentrum Aldenghoo in Haelen. De volwassenen schaken op dinsdag vanaf 20.00 uur in De Roffert te Buggenum. Volwassenen die interesse hebben in schaakles, kunnen zich hiervoor aanmelden.

BESTUURSOVERZICHT

Momenteel is Hans Kivits de derde voorzitter in de korte historie van onze vereniging. Hans is nu bijna 6 jaar de chef d'equip. Onder zijn leiding is S.V. Leudal nog steeds een geweldige club met voldoende kader. Nieuwe ontwikkelingen als sponsoring en internet zijn belangrijke onderwerpen geworden. En ondanks de grote leegloop bij zusterverenigingen is S.V. Leudal nog steeds een grote club. In 1996 volgde Hans "mister Leudal" himself ,Theo Daamen, op die maar liefst 17 jaren de voorzittershamer hanteerde. Theo die de vereniging heeft gedragen en er zijn ziel en zaligheid heeft ingelegd mag met recht de grote man van Leudal genoemd worden. Zijn koninklijke onderscheiding alsmede zijn toegekende titel van ere-voorzitter zijn daarvan blijvende getuigen. Theo was het die de schaakvereniging met kuddes nieuwe jeugdleden wist te voorzien. Door zijn onaflatende inzet voor het schaken als schaakleraar op de basisschool zijn vele Haelense kinderen al schaakminded gemaakt, waarna de overstap naar de vereniging voor velen voor de hand lag. Een overstap die overigens Theo zelf ook extra werk bezorgde omdat hijzelf ook de drijvende kracht was achter het jeugdschaken binnen Leudal. Al 25 jaar lang geeft Theo instructie aan de jeugd te Aldenghooor. Theo nam in 1979 de voorzittershamer over van medeoprichter Jos Jeukendrup die als eerste voorzitter van 1976 tot 1979 de scepter zwaaide over schaakminnend Leudal. Onder Jos zijn leiding groeide Leudal in de eerste jaren snel uit tot bijna 100 leden. Een omvang die tot ieders verbazing vele jaren later geen eendagsvlieg bleek te zijn. S.V. Leudal bleek een blijvende standvastige vereniging, sinds jaar en dag de grootste van Limburg.

Theo Daamen was overigens in de eerste jaren secretaris, om vervolgens, nadat hij voorzitter werd, het secretariaat over te dragen aan Jan Roumen. Jan bezette deze post ruim 12 jaar en was meester in het kort samenvatten van bestuursvergaderingen. Uren van discussies en gepraat vonden de verbaasde bestuursleden later terug in de notulen in slechts 1 zinnetje. Een zeer keurig alles omvattend zinnetje door Jan vakkundig opgesteld. Dat Jan het later in de politiek zo goed zou doen was hier dus absoluut niet uit af te leiden. Na Jan werd Jac Berben secretaris om vervolgens de pen na 7 jaren over te dragen aan Flip Werter. Flip bemant momenteel nog steeds het secretariaat.

Giel Korsten is het enige lid van de vereniging die we nooit achter het schaakbord hebben mogen ontmoeten. Giel had een ander specialisme. Hij kon heel goed op de centen passen. Vanaf het eerste jaar heeft Giel maar liefst 13 jaar de beurs gehad van onze vereniging. Mede onder zijn bewind groeide het kapitaal van Leudal gestaag. In de jaren dat de "zalmnorm" alleen nog associaties opriep met de visstand van een bepaalde soort, wist Giel de schaakclub wat financiën betreft tot eenzame hoogte te brengen. Een situatie die later door sommige

leden wel eens de beleggingsclub Leudal werd genoemd. En dat allemaal dankzij de door Giel gehanteerde "Korsten-criteria". Jac Willems was het die de schatkist na Giel mocht beheren. En Jac deed dat zoals Jac was. Heel precies en secuur. Tot in de perfectie. Nadien mocht Peter Hendriks de functie van schatbewaarder op zich nemen, om vervolgens na 4 jaren te worden opgevolgd door John Lommen. John is het geweest die, hoe kun je ook anders verwachten van een ambtenaar, het leven van de penningmeester aanzienlijk vergemakkelijkt door het automatisch betalen te introduceren. Daar waar Giel, Jac en Peter vele leden herhaaldelijk aan de financiële verplichtingen moesten helpen herinneren hoeft John enkel een keer per jaar het afschrift van de bank te controleren. Gemak dient de mens. Ook bij een schaakvereniging.

Voorzitter:

Jos Jeukendrup	1976 – 1979
Theo Daamen	1979 – 1996
Hans Kivits	1996 – heden

Secretaris:

Theo Daamen	1976 – 1979
Jan Roumen	1979 – 1991
Jac Berben	1991 – 1998
Flip Werter	1998 – heden

Penningmeester:

Giel Korsten	1976 – 1989
Jac Willems	1989 – 1994
Peter Hendriks	1994 – 1998
John Lommen	1998 – heden

In het 25 jarig bestaan als schaakvereniging zijn er in totaal 18 personen geweest die deel hebben uitgemaakt van het bestuur. 18 Mensen, dat betekent ongeveer 9 bestuursjaren per bestuurslid. En dat betekent dus ook dat door de loop der jaren het bestuur qua bezetting een stabiele eenheid is geweest. Alleen in de beginjaren bestond het bestuur uit 5 personen. Maar al snel werd duidelijk dat S.V. Leudal meer bestuurders nodig had om alle activiteiten voor de ruim 100 leden in de juiste banen te leiden. Theo Daamen is absolute koploper wat aantal bestuursjaren betreft. Zolang S.V. Leudal bestaat is Theo al bestuurslid. De eerste 3 jaar als secretaris, daarna 17 jaren voorzitter en de laatste 6 jaren als PR-man. Theo hoort bij S.V. Leudal zoals Johan Cruijff bij het voetbal. Theo IS S.V. Leudal. Of zoals Jan Roumen ooit zei in 1996 tijdens het afscheid van Theo als voorzitter: Schakers doen het met een Da(a)me(n). Maar zoals Cruijff zegt: “Elk voordeel hep z’n nadeel”. Je kunt je tijd slechts één keer besteden. Zijn gezin zal Theo ongetwijfeld wel eens vaker thuis hebben willen zien, maar uiteindelijk hebben zij Theo toch ook altijd gesteund in zijn onaflatende inzet voor de vereniging.

Bestuursleden:

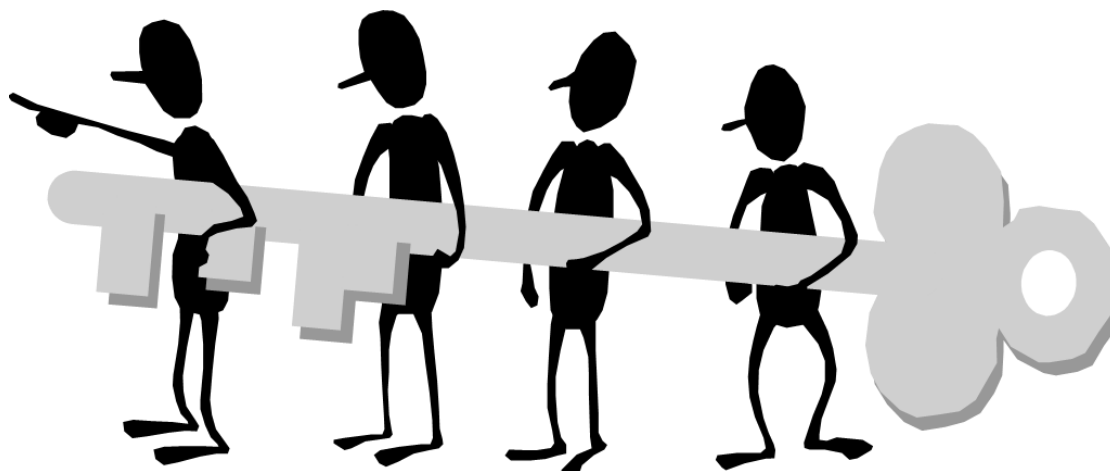
Jos Jeukendrup	1976 – 1979
Theo Daamen	1976 – heden
Giel Korsten	1976 – 1989
Fons Peeters	1976 – 1990
Jac Willems	1976 – 1994
Jan Roumen	1979 – 1991
Frans Meddens	1979 – 1990
Lei Boonen	1979 – 1985
Peter Hendriks	1985 – 1998
Hans Kivits	1989 – heden
Ruud Severins	1990 – 1992
Flip Werter	1990 – heden
Jac Berben	1991 – 1998
Theo Schoone	1992 – 1997
Arthur Hendrickx	1994 – heden
Loek Schoenmakers	1997 – heden
Iwan Sentjens	1998 – heden
John Lommen	1998 – heden

Naast eigen bestuursleden heeft S.V. Leudal ook bestuursleden binnen de Limburgse schaakbond (LiSB).

Als eerste was het Willem Ruyters die in 1979 secretaris werd van de LiSB. Een functie die Willem tot 1988 heeft bekleed. In 1994 was het Flip Werter die het bestuur van de LiSB kwam versterken. Ook Flip bekleedde de functie van secretaris. Dit deed hij tot 2001. Arthur Hendrickx tenslotte is het derde Leudallid dat toetrad tot het LiSB bestuur. In 1996 werd Arthur penningmeester van de LiSB waarna hij in 2001 jeugdleider werd. Een functie die Arthur momenteel nog steeds bekleed.

LiSB bestuursleden van S.V.Leudal:

Willem Ruyters	1979 – 1988
Flip Werter	1994 – 2001
Arthur Hendrickx	1996 – heden

JOS JEUKENDRUP, EEN DER GRONDLEGGERS

Wanneer je de historie van S.V. Leudal wilt beschrijven is het niet moeilijk een begin te vinden. Wie anders dan Jos Jeukendrup kan je daar meer over vertellen.

Op een donderdagavond trekken we daarom naar de Valkenstraat in Haelen, waar we uitbundig ontvangen worden. Bij een kop koffie (en een koekje) vertelt de oud-Roermondenaar over de tijd dat hij voor het eerst kennis maakte met de schaaksport. De eerste zetten leerde hij van zijn oudere broer. Op het Bisschoppelijk College te Roermond werd in de middenjaren vijftig vanzelfsprekend geschaakt. Dit was een van de activiteiten die op zondagmiddag plaatsvonden. Zowel professoren, zoals de docenten destijds genoemd werden, als leerlingen schaakten in de vereniging "De Juiste Zet". Al hoewel Jos graag schaakte ging zijn belangstelling meer uit naar lichamelijke sporten als hockey. Als actief lid van de hockeyclub "Concordia" stond zijn schaken een tijd op een laag pitje.

Na zijn HBS- en Kweekschooltijd werd Jos benoemd aan de lagere school "St. Franciscus" te Haelen. In die tijd was het normaal, dat een leerkracht zich ook buiten schooltijd inzette voor de leerlingen. Naast de jaarlijkse activiteit op voetbalgebied vond Jos dat ook de denksporten een plaats verdienden. Het logisch gevolg voor Jos was: Schaken na schooltijd.

Inmiddels schrijven we het jaartal 1970. Via contacten met de heer Elbers, de vader van Timo, uit Grubbenvorst kreeg Jos meer inzicht in de mogelijkheden van de schaaksport op de lagere school. Al snel mondde dit uit in instructie via het bekende boek "Jeugdschaak" van de KNSB. Dit initiatief werkte zo aanstekelijk dat Jos het noodzakelijk vond om ook volwassenen bij zijn schaaksport te betrekken. Bij zijn collega Theo Daamen, die hij zelf de eerste zetten leerde, vond hij een willig oor. Het spelpeil steeg inmiddels zodanig, dat een beroep werd gedaan op Renger Koldijk. De schaakleerlingen waren toe aan een grotere uitdaging. De gedegen instructie van Renger leidde tot een betere kennis van openingen en eindspelen.

De uitdaging werd steeds groter en dit had tot gevolg dat zelfs in de avonden bij de onderwijzers thuis instructie gegeven werd. Leerlingen van het eerste uur waren: Jac Berben, Simon Boonen, Christof Brabander, Theo Berben, Peter Hendriks, Tonnie Wetjens, Tim Geerits, Han Wismans, Frank Heijkers, Anton Peeters, Peter Gorissen en enkele anderen.

Niet alleen de jeugd maar ook verschillende volwassenen werden door het schaakvirus gegrepen. Op heel wat vrijdagavonden werd op toerbeurt thuis fanatiek geschaakt in een kleine competitie. Onder genot van een drankje werden heel wat partijen geanalyseerd. De blunders werden hierbij niet vergeten.

Het steeds maar stijgende spelpeil van de leerlingen van de Franciscusschool leidde er toe dat deze 'kleine' lagere school tot de top van Limburg ging behoren. Op 15 mei 1976, de dertigste verjaardag van Theo Daamen, leidde dit zelfs tot het schaakkampioenschap van de lagere scholen in Nederland.

Goede raad was duur! De leerkrachten, instructeurs en vaders vonden dat deze talenten niet zo maar verloren mochten gaan. Fons Peeters, de vader van Anton, stelde voor een schaakclub op te richten. Hij zag zichzelf als jeugdleider, Jos Jeukendrup als voorzitter en Theo Daamen als secretaris. 60% van de bestuurstaken was nu ingevuld, waardoor alleen nog gezocht moest worden naar een penningmeester en een wedstrijdleider. Omdat Giel Korsten de penningen van de gemeente al beheerde was hij de aangewezen persoon als penningmeester. Als huisvriend van Jos en Theo kon hij zeker niet weigeren. Jac Willems, de overbuurman van de Franciscusschool, die ook schaakminded was, vonden ze bereid als wedstrijdleider op te treden.

Op dinsdagavond 31 augustus 1976 werd in een algemene vergadering besloten om de schaakgroep uit het Leudal over te doen gaan in een schaakvereniging onder de naam S.V. Leudal. In amper een jaar tijd groeide de vereniging van 28 naar bijna 50 leden. In de begintijd werd er nog gebruik gemaakt van de schaakstukken, borden en klokken van de Franciscusschool. Dit had tot gevolg dat Theo altijd als eerste aanwezig moest zijn en als laatste weg mocht gaan. Kun je je een fraaier alibi wensen?

Jos, die ook gediplomeerd leraar handvaardigheid is, ontwierp demonstratieborden en bijbehorende stukken. Samen met Fons Peeters werden er heel wat uurtjes geknutseld. Dit huisvlijtresultaat wordt hedentendage nog steeds gebruikt als instructiemateriaal in Aldenghooor en De Roffert en is daar op verzoek nog steeds te bewonderen.

De jonge vereniging werd als 23ste schaakvereniging ingeschreven bij de Limburgse Schaakbond en de KNSB en startte de competitie in de tweede klasse. S.V. Leudal onderhield prettige contacten met buurtverenigingen zoals 't Pionneke (Roermond), Maasniel, 't Stokpaardje (destijds in Linne), De Witte Dame (Grubbenvorst) en Reuver. Gerenommeerde schakers Jo Janssen en Harry Engel waren al vlug bereid om simultaanpartijen te verzorgen. Al spoedig verlangden de leden naar nog meer uitdaging. Via bemiddeling van de heer Slijkhuis, vice-voorzitter van de KNSB, slaagde het bestuur erin de IJslandse grootmeester Olafsson te strikken voor een simultaan in Trefcentrum Aldenghooor.

Naast het geven van instructie is een andere doelstelling van S.V. Leudal: De schaaksport propageren in de regio door talloze publicaties. In de begintijd waren Jos en Theo hierin de animatoren.

Op onze vraag of Jos nog tastbare herinneringen aan zijn schaaktijd, bezit dook de voormalige voorzitter onder een tafeltje en haalde een schoenendoos met oude foto's te voorschijn. We hebben er hieronder één afgedrukt.

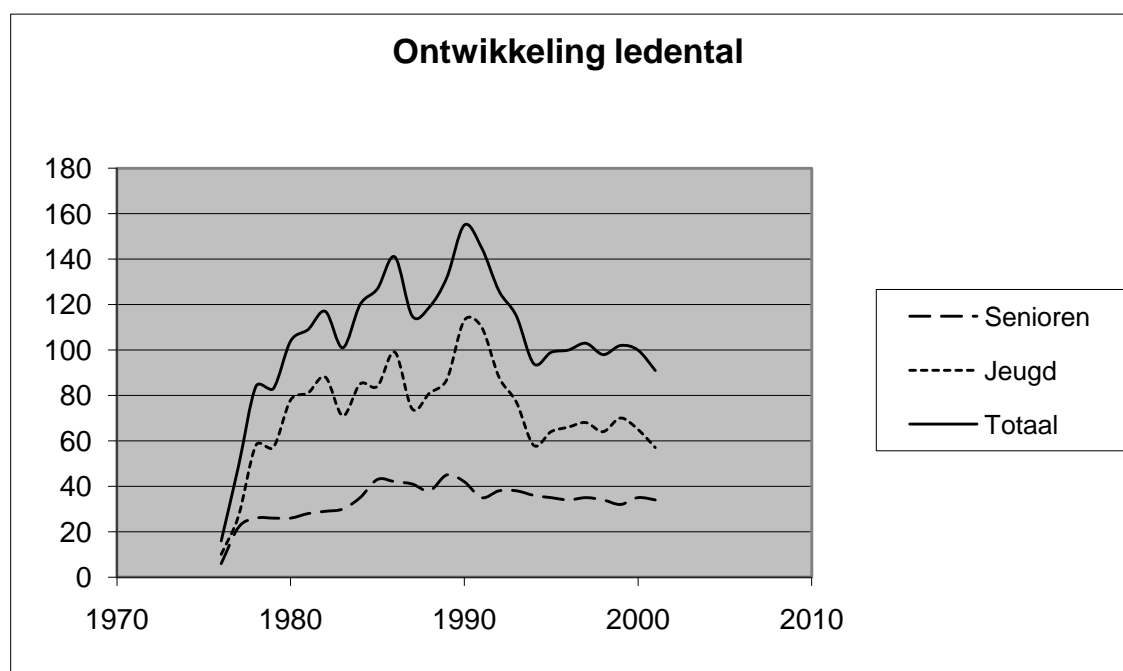

Instructeurs Theo Daamen en Cees Hilhorst krijgen uit handen van voorzitter Jos Jeukendrup een fles drank als dank voor hun inzet.

ONTWIKKELING LEDENTAL

Het aantal leden van S.V. Leudal steeg reeds in de beginjaren zeer snel tot boven de 100. Om tot een hoogtepunt te komen in 1990 van maar liefst 155 leden. Momenteel heeft onze schaakvereniging ook te kampen met een teruglopend aantal leden. Maar nog steeds is S.V. Leudal qua ledental de grootste van Limburg met bijna 100 leden. Opmerkelijk mag genoemd worden dat het aantal senioren de afgelopen 25 jaar zeer stabiel lijkt te zijn. In de beginjaren ruim twintig. In de jaren tachtig gestaag groeiend naar ruim dertig. En in 1989 bleef de teller stilstaan op 43. Daarna nam het iets af om de laatste 10 jaren rond de 35 te stabiliseren.

Jaar	Senioren	Jeugd	Totaal	Jaar	Senioren	Jeugd	Totaal
1976	6	10	16	1989	45	87	132
1977	22	27	49	1990	42	113	155
1978	26	58	84	1991	35	110	145
1979	26	57	83	1992	38	88	126
1980	26	78	104	1993	38	77	115
1981	28	81	109	1994	36	58	94
1982	29	88	117	1995	35	64	99
1983	30	71	101	1996	34	66	100
1984	35	85	120	1997	35	68	103
1985	43	84	127	1998	34	64	98
1986	42	99	141	1999	32	70	102
1987	41	74	115	2000	35	65	100
1988	38	81	119	2001	34	57	91

PETER METSEMAKERS, ALTIJD TOT HET UITERSTE

Ieder kind zoekt op jeugdige leeftijd een activiteit om zich daarin te onderscheiden. Voor Peter Metsemakers bleek dit de schaaksport te zijn. Fysieke sport was voor hem niet weggelegd, gegeven het feit dat Peter in zijn lagere schooltijd geplaagd werd door cara-problemen. Elk vrij moment verdiepte hij zich in de schaakliteratuur, speelde hij partijen na of zocht iemand op om mee te schaken. Dit gegeven plus het van nature aanwezige schaaktalent zorgde ervoor dat hij binnen de kortste keren uitgroeide tot een sterke jeugdspeler. Geen enkele moeite voor het edele schaakspel was hem te veel.

Nadat Peter in 1980, relatief laat (dertien jaar), lid werd van onze vereniging, duurde het amper drie jaar totdat hij zich reeds jeugdkampioen mocht noemen. Ook in 1984 en 1985 herhaalde hij deze prestatie. Al snel had hij in de gaten dat het jeugdschaak hem op de vereniging niet veel meer te bieden had. Een overstap naar de volwassenen op de dinsdagavond was een logisch gevolg. Ook hier kwamen de successen snel. Reeds in 1984, amper na vier jaar schaken, werd hij clubkampioen van SVL. Sterke spelers als Willem Ruijters, Renger Koldijk en Sjra Stals waren niet tegen Peter opgewassen. Ook in 1984 en 1985 werd hij clubkampioen.

In tachtiger jaren deed Peter mee aan alle mogelijke toernooien en niet zonder succes. Menige fraaie ereplaats was zijn deel. Het enthousiasme van Peter werkte aanstekelijk op de andere jeugdschakers van S.V. Leudal. Fons Peeters, jeugdleider, maakte hier dankbaar gebruik van. Het gevolg ervan was dat SVL beschikte over sterke jeugdteams. Naast Peter speelden hierin: Frank Wuts, Frans Vos, Lon Boonen, Philip Pijpers en Theo Berben. Deze spelers sleepten heel wat Limburgse jeugdschaaktitels in de wacht. Door deze prestaties gaf men ook vaak op nationaal niveau acte de presence. Bekende teams waar tegen deze spelers uitkwamen waren SMB uit Nijmegen, Oosterhout en het Witte Paard uit Sas van Gent. Peter streed altijd tot het uiterste, ook al stond het team op een onoverbrugbare achterstand. Dit kon tot gevolg hebben dat de anderen geheel tegen hun zin nog "lang" dienden te wachten tot Peters partij was afgelopen, alvorens de terugreis te aanvaarden. Het eigen schaakresultaat werd immers verrekend in de elo-rating.

Een van de leukste schaakervaringen vond plaats in 1983, waarbij enkele SVL-jeudschakers deelnamen aan het OHRA-jeugdschaaktoernooi in Amstelveen. De ouders van de kinderen Wuts droegen zorg voor de goede gang van zaken. De toenmalige deelnemers denken hier met groot genoegen aan terug.

Buiten zijn hobby voor het schaken ontwikkelde Peter geleidelijkaan interesse voor fotografie. Reizend door heel Nederland fotografeerde hij op alle grote schaaktoernooien de deelnemende grootmeesters. Half

werk is Peter vreemd. Met fanatisme stortte hij zich op zijn nieuwe hobby. Menig uur bracht hij door in zijn doka met ontwikkelen en afdrukken en het resultaat mag er zijn, getuige het feit dat menige fraaie foto is verschenen in de landelijke pers. Alle grootten der schaaksport zoals Kasparov en Karpov legde Peter vast op de gevoelige plaat. Zijn foto van de oude grootmeester Tal wordt nog steeds gepubliceerd. Dit fotograferen leidde zelfs tot vriendschappen op "hoger niveau". Een bezoek aan de schaakzussen Polgar thuis was hiervan een gevolg.

Voor jeugdschakers was in die tijd het hoogst haalbare niveau "het koningsdiploma". Het was bij Leudal geen uitzondering dat 12- en 13-jarigen dit koningsdiploma reeds behaalden. Hans Kivits zette samen met Peter een eigen vervolgopleiding op, die zij clubniveau SVL 1, 2 en 3 noemden.

Een klein groepje sterke jeugdspelers zoals Ivan Utama, Michiel Daamen en János Betko e.a. kregen op zondagmorgen instructie te Aldenghoor. Aangezien alle ruimtes reeds bezet waren, werd uitgeweken naar het kleine halletje van het museum.

Om tegen sterke schakers te kunnen spelen had Peter de keus lid te worden van Venlo of 't Pionneke "of" een heel andere weg in te slaan, namelijk richting correspondentieschaak. In verband met zijn vervoersmogelijkheden viel een eventueel lidmaatschap van Venlo of 't Pionneke af. Het logisch gevolg correspondentieschaak. Het was relatief goedkoop aangezien hij geen uitgaven hoefde te doen aan reiskosten en vertering. Ook hier wist Peter tot nationaal niveau op te klimmen. Op zijn conduitestaat staan partijen tegen leden van het toenmalige KNSB-bestuur. Bij correspondentieschaak wordt men meestal in poules van 7 personen ingedeeld. Dit betekent drie partijen met wit en drie partijen met zwart, die men gelijktijd moet spelen. Een zet per week, die per briefkaart werd verstuurd. Zo'n partij duurde al snel negen maanden. Tegen buitenlanders kon dit zelfs tot twee jaar oplopen. Door de sterkte van de schaakcomputer is er helaas een einde aan het correspondentieschaak gekomen, immers de zwakste speler kan zijn vervolgzet door de schaakcomputer laten bepalen.

Zoals al eerder beschreven was Peter meer geïnteresseerd in de prestatie dan in de bijbehorende versierselen, getuige de talloze schaakbekers, die slechts in de keuken zijn opgesteld.

CONTRIBUTIE ONTWIKKELING

Hoewel S.V.Leudal qua ledental al jaren de grootste van Limburg is. Er is een onderdeel waarop S.V.Leudal het laagste scoort van alle verenigingen. En dat is de contributie. Met 45 EURO per jaar voor de senioren betalen we zeggen en schrijven (omgerekend) 18 EURO meer dan in de beginjaren.

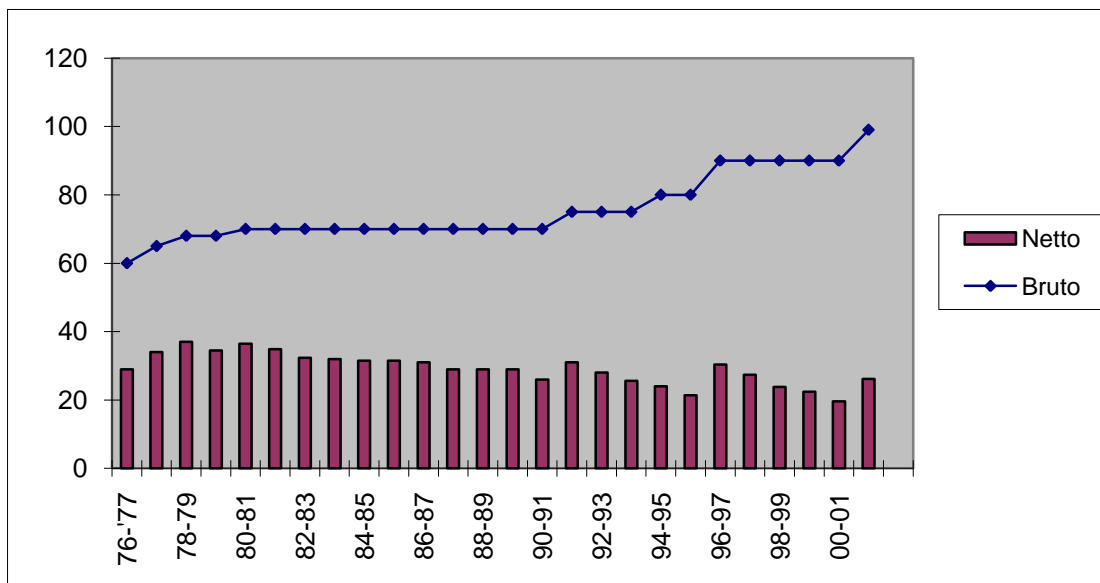
In onderstaande tabel ziet u de contributies van SV. Leudal met daarnaast de afdracht die Leudal betaald aan de LiSB. U kunt dan meteen zien hoeveel S.V. Leudal zelf overhoudt van de door de leden betaalde contributie. De bedragen zijn nog wel allemaal in "oude" guldens.

Jaar	Senioren		Junioren		Aspiranten	
	SVL	LiSB	SVL	LiSB	SVL	LiSB
76-'77	60	31	40	21	25	14
77-78	65	31	42,50	21	27,50	14
78-79	68	31	45	21	30	14
79-80	68	33,50	45	22,50	30	15
80-81	70	33,50	45	22,50	35	15
81-82	70	35,16	45	23,50	35	15,67
82-83	70	37,70	45	25,20	35	16,80
83-84	70	38	45	25,50	35	17
84-85	70	38,50	45	25,75	35	17,25
95-86	70	38,50	45	25,75	35	17,25
86-87	70	39	45	26	35	17,50
87-88	70	41	45	27	35	18,50
88-89	70	41	45	27	35	18,50
89-90	70	41	45	27	35	18,50
90-91	70	44	45	30	38	21
91-92	75	44	50	30	45	21
92-93	75	47	50	32	45	22,50
93-94	75	49,40	50	33,60	45	23,60
94-95	80	56	55	38	50	28
95-96	80	58,60	55	40	50	29,80
96-97	90	59,60	65	40,60	55	30,20
97-98	90	62,60	65	42,60	55	31,60
98-99	90	66,20	65	46,80	58	35,40
99-00	90	67,60	65	47,60	58	36
00-01	90	70,40	65	50	58	38
01-02	99	72,85	70,40	51,75	61,60	39,30

In onderstaande grafiek kunt u zien wat de uiteindelijke bedragen zijn die S.V. Leudal overhoudt van de geïnde contributie na verrekening van de afdracht aan de LiSB. Hieruit kunt u opmaken dat S.V. Leudal feitelijk minder contributie int dan in de beginjaren. Onvoorstelbaar eigenlijk dat een vereniging anno 2002 de senioren zoveel kan bieden voor een bedrag van slechts 26 gulden en 15 cent. Dat is nog geen 12 EURO.

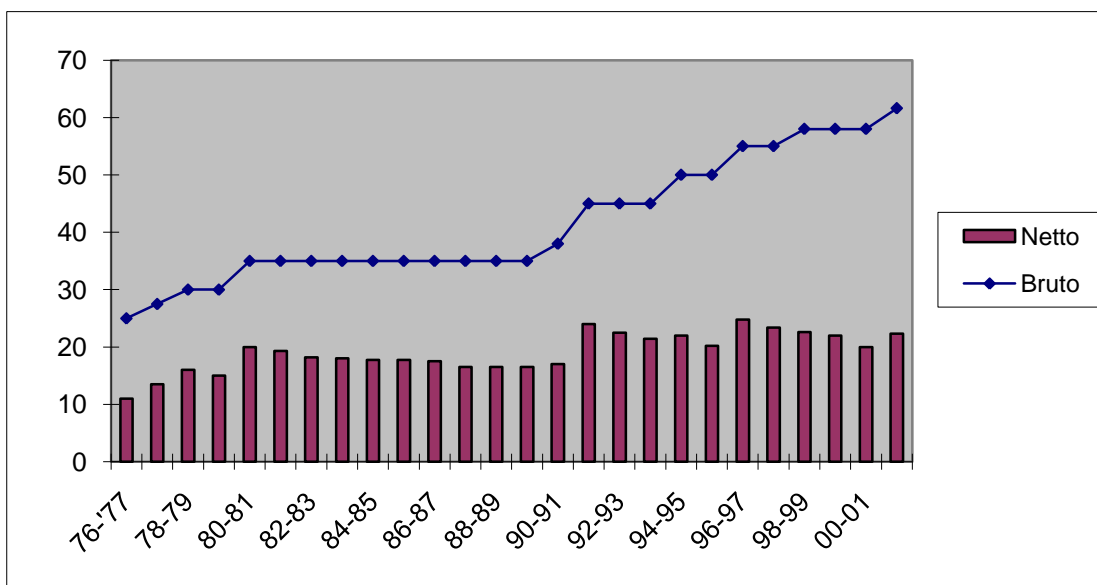
In 1978 was dit nog 37 gulden, ruim 16,5 EURO.

Senioren

De activiteiten voor de aspiranten worden gefinancierd van het bedrag van slechts 22 gulden en 30 cent per lid. Tien jaar geleden was dit bedrag even groot.

Aspiranten

CEES HILHORST, EEN ECHTE SCHAAKLERAAR

In de grote gezellige huiskamer van de familie Hilhorst worden de koffiepots en de koekjes in het midden gezet met de uitnodiging: “Neem er maar van!”.

Cees, geboortig in het Utrechtse, meer bepaald Soest, leerde het schaken van zijn vader, die als lid van een schaakvereniging een behoorlijk niveau bezat.

Als brugklascoördinator aan het Pauluslyceum te Tilburg voelde Cees zich erg betrokken bij leerlingen uit het werkersmilieu. Het feit dat veel kinderen uit dit milieu niet in wezen genoeg capaciteiten het jaar na jaar niet redden verontrustte hem ten eerste. Cees was er van overtuigd dat het schaakspel een positieve bijdrage kon leveren in zaken als plannen, combineren, vechtlust, vooruit denken en inzicht in denkpatronen, met andere woorden het ontwikkelen van de geest. Hierin vooral vond Cees de inspiratie om in Tilburg schaaklessen te verzorgen.

Zijn ideeën als conrector om noodzakelijke vernieuwingen door te voeren vonden onvoldoende gehoor bij zijn collega's. Toen de mogelijkheid zich dan ook voordeed om met een blanco lei aan het Middenschoolexperiment in Heythuysen te beginnen was Cees een van de eerste drie animatoren. Het mag dan ook logisch klinken dat toen Cees in contact kwam met Fons Peeters de schaakvork direct oversprong. Hij was een van de eersten die “van buiten” lid werd van S.V. Leudal.

Als schaker was Cees geen man die zich de tijd gunde om openingen of eindspelen uit het hoofd te leren. Zijn verrassende openingen die in geen enkel boekje te vinden zijn, bracht menige tegenstander snel in de problemen. Elk voordeel heeft zijn nadeel zoals een bekend gezegde van Cruyff luidt. De tegenstander had hierdoor veel denktijd nodig, hetgeen Cees weer onrustig maakte.

Een van de grootste wapenfeiten die hij in de beginjaren als playing captain meemaakte was de geforceerde overwinning van Sjra Stals in een afgebroken partij in 1978 te Grubbenvorst, waardoor het team nipt kampioen werd in de tweede klasse.

Toen het kopje opnieuw door Cees met koffie gevuld werd spraken, we verder over S.V. Leudal als vereniging.

In de beginjaren was er een grote behoefte aan kader. Om schaakleraar te worden volgden Luud Heijmans, Jos Jeukendrup, Theo Daamen en Cees Hilhorst gedurende menige woensdagavond een opleiding bij instructeur H. Engel.

Deze opleiding tot schaakleraar stond alleen open voor personen die hun sporen in het onderwijs reeds verdiend hadden. De pedagogische

en didactische kwaliteit waren bij deze personen reeds in voldoende mate aanwezig.

Na het examen in Roosendaal in 1978 beschikte S.V. Leudal ineens over vier gediplomeerde instructeurs, hetgeen zeker een bepaalde weelde opleverde.

Nu lag een brok interessant en dankbaar werk op hen te wachten. In trefcentrum Aldenghooor gaven Theo Daamen aan de beginners, Jos Jeukendrup aan de middencategorie, Cees Hilhorst en Renger Koldijk aan de gevorderden schaakles.

De animo bij de jeugd werd zo groot dat het jaar daarop ook in Heythuysen een jeugdopleiding werd gestart o.l.v. de Heythuysenaren Luud Heijmans, Peter Maassen en Henk Kroes. De regionale spreiding van activiteiten m.b.t. het jeugdschaken kreeg hierdoor een geweldige injectie. Deze uitbreiding zou enkele jaren later leiden tot de oprichting van schaakvereniging "Klein Paries".

Zoals reeds beschreven was Cees de eerste teamcaptain van S.V. Leudal. Naast hem waren sterke spelers: Peter Maassen, Anton Peeters, Sjra Stals, Renger Koldijk, Timo Elbers, Jac Berben, Jac Willems en Joep Mintjens. De contacten van Cees op de Middenschool met zijn collega Hein-Piet v.d. Spek, Limburgs kampioen, leidde ertoe dat deze laatste bereid werd gevonden om instructie aan de volwassenen te geven. Dit had een aanzienlijke stijging van het spelpeil op de vereniging tot gevolg. Cees op zijn beurt startte een schaakopleiding voor dames.

In de negentiger jaren slokte het werk van Cees, inmiddels werkzaam bij de OBD in Eindhoven, zoveel tijd op dat hij keuzes moest maken. Dit werk in Eindhoven vereiste een voldoende nachtrust en noopte Cees op tijd zijn partijen te beëindigen. De uiteindelijke consequentie, hoezeer hij dit ook betreurde, was dat hij het schaken moest opgeven. Gelukkig is Cees sinds zijn pensionering weer terug.

Een leuke anekdote tot besluit. Het resultaat van de uitgestelde competitiepartij tussen Anton Peeters en Cees Hilhorst eind jaren zeventig. Deze schaakpartij werd bij Cees thuis gespeeld. De uitslag hiervan was bepalend voor het kampioenschap. Op het eind van de partij deed Anton een zet, waarop Cees na lang nadenken opgaf. Wat bleek na analyse? Antons zet had tot een patstelling geleid. De huiskamervraag luidt nu: "Wat is het resultaat van deze partij?"

Schaakvereniging Leudal is opgericht 31 augustus 1976.
In dit jubileumboekje vindt u veel informatie over de activiteiten die
binnen onze vereniging worden ontplooid. Voor meer detail informatie
verwijzen wij graag naar onze eigen website op het internet.

WWW.SVLEUDAL.NL

The advertisement features a central image of a modern, light-colored brick building with large windows. The building has the 'HERMANS MAKELAARDIJ' logo on its facade. To the left of the building is a map showing the local area with labels for Weert, Stramproy, Heythuysen, Roggel, Leverolj, Beese, and Buggenum. The building also has an 'NVM MAKELAAR' sign on its upper part.

UW REGIO MAKELAAR

HERMANS
MAKELAARDIJ

Stationsstraat 21
6093 BJ Heythuysen
Telefoon: (0475) 49 36 36
Fax: (0475) 49 46 52

www.hermans-makelaardij.nl

NVM
DE HYPOTHEEK
SHOP